Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru judecător: A.Ciubotaru
Dosarul nr. 2a-389/24
2-22185437-02-2a-25012024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

18 martie 2025
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de avocatul Căpățînă Ion în interesele lui Țîcu Serghei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 septembrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țîcu Serghei împotriva Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galina, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, IP Cadastrul Bunurilor Imobile cu privire la delimitarea cotelor-părți ideale, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie, a cotelor-părți ce aparțin coproprietarilor, operarea modificărilor în registrul de publicitate și compensarea cheltuielilor judiciare,

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 16 decembrie 2022, reclamantul Țîcu Serghei, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Țîmpeu Petru, debitor în procedura de executare, Țîmpeu Galina, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, Agenția Servicii Publice cu privire la stabilirea cotei-părți ideale de ½ din imobilul proprietatea Țîmpeu Galinei, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie al cotelor părți ce aparține coproprietarilor Țîmpeu Galina și Țîmpeu Petru din bunul imobil.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07.02.2017 a fost emisă Hotărîrea nr.2-2492/16 de către Judecătoria Chișinău, sediul Central, prin care a fost dispusă încasarea sumei, în mod solidar de la Țîmpeu Petru și Țîmpeu Andrei, în beneficiul lui Țîcu Sergiu suma de 33830 euro cu titlu de datorie, suma de 1826,13 euro cu titlu de dobîndă contractuală, suma de 9990,51 euro cu titlu de dobîndă de întîrziere, iar în total suma 45 646,64 euro, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărîrii.

În vederea încasării datoriei conform titlului executoriu nr. 2-2492/16 din 10.03.2017, aceasta a fost expediată spre executare către BEJ Iacob Miron. În cadrul procedurii de executare silită s-a constatat că debitorul nu dispune de alte bunuri decît apartamentul cu număr cadastral *****, amplasat pe str. *****, mun. Chișinău, sec. Botanica. Acest imobil aparține în proprietate comună în devălmășie d-nei Țîmpeu Galina c/p. ***** și Țîmpeu Petru, c/p. *****, fiind înregistrat în temeiul contractului de vînzare- cumpărare, nr.5*****3 din 21.12.*****99, fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobiliare la data de 27.01.2000. Soții Țîmpeu Petru și Țîmpeu Galina au înregistrat căsătorie la data de 12.10.*****91, în Ucraina or. Odessa, ulterior fiind înregistrat actul de căsătorie la OSC Botanica, mim. Chișinău la data de 07.06.2012, nr.93-T. În procesul de executare a parvenit către reclamant demersul executorului judecătoresc Iacob Miron, prin care a fost recomandată adresarea în instanță de judecată privitor la stabilirea cotei părți a coproprietarilor apartamentului nr.***** din str. ***** sec. Botanica, mun. Chișinău în vederea determinării cotei părți ideale al debitorului Țîmpeu Petru.

Pînă în prezent debitorul nu a reacționat la solicitările creditorului și ale executorului Judecătoresc de a achita datoria. Întru posibilitatea urmăririi cote-părți a lui Țîmpeu Petru din proprietatea comună, solicită reclamantul, prin prisma art. 543, 544, 545, 553 Cod civil, 88 alin. (2), 95 alin. (1) Cod de executare, stabilirea cotei părți ideale de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** ce aparține coproprietarului Țîmpeu Galina Ivan, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie al cotelor părți ce aparțin coproprietarilor Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru din bunul imobil cu nr. cadastral *****, operarea modificărilor în registrul de publicitate și încasarea cheltuielilor judiciare.

Ulterior, prin cererea din 04.01.2023 pretențiile au fost concretizate, astfel s-a solicitat stabilirea cotei părți ideale de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** ce aparține coproprietarilor Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie al cotelor părți ce aparțin coproprietarilor Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru din bunul imobil cu nr. cadastral *****, operarea modificărilor în registrul de publicitate și încasarea cheltuielilor judiciare.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 septembrie 2023, s-a respins acțiunea înaintată de Țîcu Serghei împotriva Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galinei, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, ASP cu privire la delimitarea cotelor-părți ideale, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie, a cotelor-părți ce aparțin coproprietarilor, operarea modificărilor în registrul de publicitate și compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, În aceiași zi, la 20 septembrie 2023, avocatul Căpățînă Ion în interesele lui Țîcu Serghei a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că hotărîrea contestată a fost pronunțată la 20 septembrie 2023, iar apelul a fost depus în aceiași zi, la 20 septembrie 2023. Prin urmare, Colegiul conchide că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, avocatul Căpățînă Ion în interesele lui Țîcu Serghei a indicat aceleași motive de fapt și de drept din cererea de chemare în judecată prezentată în prima instanță, completând că, instanţa ierarhic inferioară, contrar normelor de drept procedural a examinat pricina fără a se expune asupra tuturor circumstanţelor, probelor din dosar, fără şă-şi motiveze concluziile sale, în privinţa soluţiei administrate, fără să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care necesită un răspuns explicit şi separat, special în hotărâre, examinând astfel litigiul insuficient şi prejudiciabil direct actului de justiţie.

În acest context consideră eronate concluziile instanţei de fond care au invocat în susţinerea respingerii acţiunii că bunul imobil litigios nu este proprietate privată în devălmășie, or căsătoria între Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galina, a fost încheiată la data de 12.10.*****91, și nu la data de 07.06.2012, iar potrivit extrasului din Registrul Bunurilor Imobiliare, apartamentul număr cadastral ***** din mun. Chișinău, str. ***** nr. *****, înregistrat în temeiul contractului de vînzare/cumpărare, nr.5*****3 din 21.12.*****99 constituie proprietatea privată în devălmășie procurat în perioada căsătoriei a intimaților, Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru.

Mai susține că, nu sunt de acord cu această interpretare juridică greșită or, actul nr. 93-T eliberat de OSC sectorului Botanica, municipiului Chișinău, Republica Moldova, din 07.06.2012 este un act ce atestă transcrierea actului de stare civilă, nu înregistrarea de iure.

Invocă partea apelantă că, hotărârea judecătorească trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare şi concretă. Circumstanţele şi

probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică.

De asemenea, concluziile instanţei expuse în partea motivată a hotărârii trebuie să coincidă cu circumstanţele cauzei, constatate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în caz contrar hotărârea fiind lovită de nulitate. Astfel, instanţa de fond urma să stabilească şi să elucideze circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei şi să se expună în hotărârea emisă asupra tuturor împrejurărilor de fapt şi de drept ale cauzei.

Susține că, în cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, *****94). CtEDO reiterează că, deşi articolul 6 § 1 obligă instanţele să îşi motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, ***** aprilie *****94, pct. 61, seria A nr. 288).

În final, consideră, că este astfel neîntemeiată constatarea/concluzia instanţei de fond, despre lipsa temeiniciei acțiunii înaintate, or probele furnizate de reclamant în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel demonstrează contrariul.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului Țîcu Sergiu avocatul Căpățînă Ion, a susținut cererea de apel înaintată, solicitând admiterea acesteia în sensul declarat. Totodată, a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în aceasta.

În ședința de judecată a instanței de apel intimații Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galina, și intervenienții accesorii executorul judecătoresc Iacob Miron și ASP nu s-au prezentat, deși au fost citați legal, astfel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acestora.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar în coroborare cu cadrul legal pertinent aplicabil, Colegiul consideră apelul declarat de avocatul Căpățînă Ion în interesele lui Țîcu Serghei drept unul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte

trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă statuează, că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1)-(3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în

propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.*****94 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.*****97 §43).

Conform art. 46 din Constituție garantează dreptul la proprietate privată și protecția acesteia. Prin conținutul său el exclude posibilitatea îngrădirii, prin utilizarea pîrghiilor economice și sociale, a dreptului la proprietatea privată. Consacrîndu-l ca instituție juridică și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei, dispozițiile acestui articol obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice acțiune ce ar aduce atingere acestui drept (HCC nr. 38/*****99). Dreptul de proprietate conferă titularului său atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra unor bunuri (HCC nr. 11/2016).

Conform normelor constituționale, lipsirea proprietarului, prin intermediul unei legi, de unul dintre atributele dreptului de proprietate certifică îngrădirea dreptului său deplin la proprietate (HCC nr. 40/2001). În hotărîrea Curții Constituționale nr. 5/2006 s-a accentuat că un drept atribuit legal unei persoane fizice nu poate fi stins pentru motive ilegale sau prin forța unor condiții impuse în mod arbitrar.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a constatat, că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr.2-2492/16 din 07.02.2017 s-a hotărît de a încasa în mod solidar de la Țîmpeu Petru și Țîmpeu Andrei în beneficiul lui Țîcu Sergiu suma de 33830 euro cu titlu de datorie, suma de 1826, 13 euro cu titlu de dobîndă contractuală, suma de 9990,51 euro cu titlu de dobîndă de întîrziere, iar în total suma 45 646, 64 euro, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărârii. /f.d.9 verso/

Totodată, potrivit actului de preluare nr. 010-2563/21 din 31.12.2021 s-a stabilit că titlul de executare se află spre executare silită în procedura executorului judecătoresc Miron Iacob. /f.d.9/

Din titlul executoriu și actul de preluare executorului judecătoresc rezultă cert faptul că se urmărește executarea silită a sumei de 45 646, 64 euro și 6740,90 lei. /f.d.9/

Potrivit răspunsului nr. 14-2/7451 din 25.05.2022, Departamentul de stare civilă a comunicat executorului judecătoresc despre faptul că în fondul arhivistic al registrelor actelor de stare civilă se atestă actul de căsătorie nr. 93-T din 07.06.2012, transcris de către OSC sect. Botanica mun. Chișinău pe numele Petru Țîmpeu și Galina Feghiuș/Țîmpeu. Căsătoria a fost încheiată la data de 12.10.*****91, Odessa, Ucraina./f.d.13/

Colegiul reține că, conform informației privind înregistrarea actului de căsătorie rezultă că la data de 07.06.2012 cu nr. 93-T OSC sectorului Botanica, municipiului Chișinău, Republica Moldova a fost transcrisă căsătoria între Petru Țîmpeu și Galina Feghiuș, numele după căsătorie Țîmpeu. /f.d.14/

În continuare se reține că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil cu număr cadastral ***** din mun. Chișinău, str. ***** ap. ***** constituie proprietatea Țîmpeu Galinei Ivan în temeiul contractului de vînzare/cumpărare, nr.5*****3 din 21.12.*****99. /f.d.10/

Colegiul reține că, obiectul acțiunii este stabilirea cotei-părți ideale de ½ din imobilul proprietatea Țîmpeu Galinei, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie al cotelor părți ce aparține coproprietarilor Țîmpeu Galina și Țîmpeu Petru din bunul imobil.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galina, executorul judecătoresc Iacob Miron, Agenția Servicii Publice, reclamantul/apelant Țîcu Serghei, solicită stabilirea cotei părți ideale de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** ce aparține coproprietarilor Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie al cotelor părți ce aparțin coproprietarilor Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru din bunul imobil cu nr. cadastral *****, operarea modificărilor în registrul de publicitate și încasarea cheltuielilor judiciare.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii, respingînd-o în acest sens.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a reținut, la materialele cauzei în acest sens de către reclamantul nu au fost prezentate careva probe veridice ce ar confirma pretențiile sale, și anume că bunul imobil litigios este proprietate comună în devălmășie, iar conform art.118 din Codul de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind respingerea acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanţa de apel reţine că conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În acest sens, Colegiul consideră oportun de reitera prevederile art. 46 din Constituție garantează dreptul la proprietate privată și protecția acesteia. Prin conținutul său el exclude posibilitatea îngrădirii, prin utilizarea pîrghiilor economice și sociale, a dreptului la proprietatea privată. Consacrîndu-l ca instituție juridică și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei, dispozițiile acestui articol obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice acțiune ce ar aduce atingere acestui drept (HCC nr. 38/*****99). Dreptul de proprietate conferă titularului său atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra unor bunuri (HCC nr. 11/2016). Conform normelor constituționale, lipsirea proprietarului, prin intermediul unei legi, de unul dintre atributele dreptului de proprietate certifică îngrădirea dreptului său deplin la proprietate (HCC nr. 40/2001). În hotărîrea Curții Constituționale nr. 5/2006 s-a accentuat că un drept atribuit legal unei persoane fizice nu poate fi stins pentru motive ilegale sau prin forța unor condiții impuse în mod arbitrar.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat cu valoare de principiu că noțiuneade ”bunuri” din art. 1 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO are o semnificație autonomă și nu se limitează numai la proprietatea asupra unor bunuri corporale, astfel încît pot fi considerate parte a dreptului de proprietate și alte drepturi și interese materializate prin active.

Deși dreptul de proprietate este un drept subiectiv, conferind titularului capacitatea de a exercita în putere proprie și în interes propriu atributele de posesie, de folosință și de dispoziție asupra bunurilor sale și face parte din categoria drepturilor absolute, el este susceptibil de limitare, deoarece în conținutul său dreptul de proprietate nu este neîngrădit. Pornind de la un interes general, legislatorul poate să instituie norme speciale privind dreptul de proprietate (HCC nr. 10/2006).

Conform art. 553 alin. (1) din Codul civil, creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părţi sau pot cere instanţei de judecată partajarea bunului, caz în care urmărirea se face

asupra părţii din bun sau, după caz, asupra sumei de bani cuvenite debitorului.

Colegiul reține faptul că, obiectul acțiunii în judecată, întemeiată în baza art.553 din Codul civil, îl constituie dreptul creditorului de a urmări cota parte a debitorului, din proprietatea comună, în contul stingerii datoriei constatată prin hotărâre judecătorească.

În conformitate cu art. 510 alin. (1-2) din Codul civil, dreptul de proprietate este transmis dobînditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel. În cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndeşte la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Reieșind din prevederile legale enunțate și din circumstanțele stabilite, Completul consideră că instanța de fond corect și legal a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii.

La caz s-a constatat cu certitudine că bunul imobil cu nr. număr cadastral ***** din mun. Chișinău, str. ***** ap. ***** constituie proprietatea exclusivă Țîmpeu Galinei Ivan în temeiul contractului de vînzare/cumpărare, nr.5*****3 din 21.12.*****99, înregistrat în Registrul bunurilor Imobile în anul 2000.

Or, la momentul dobândirii (anul 2000), bunul figura în registre ca proprietate exclusivă (soția fiind considerată necăsătorită, astfel transcrierea ulterioară în anul 2012 nu are efect retroactiv în materia opozabilității față de terți, creditorul invocînd drepturi după anul 2012.

Astfel, în lipsa transcrierii, nu putea fi reținut regimul de devălmășie opozabil creditorului, deși căsătoria produce efecte între soți din *****91, față de terți (inclusiv creditori) ea devine opozabilă doar din momentul transcrierii în registrele Republicii Moldova.

Colegiul reține ca întemeiată concluzia instanței de fond precum că nu poate fi admisă cererea în partea stabilirii cotei părți ideale de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** ce aparține coproprietarilor Țîmpeu Galina Ivan și Țîmpeu Petru, atât timp când Țîmpeu Petru nu figurează în registrul de publicitate în calitate de coproprietar.

Prin urmare nu poate constitui temei de admiterea a apelului argumentul apelantului precum că, căsătoria între Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galina, a fost încheiată la data de 12.10.*****91, respectiv bunul este proprietate comună în devălmășie a soților, or, după cum s-a invocat mai sus nu este opozabilă terțului deoarece transcrierea ulterioară în anul 2012 nu are efect retroactiv în materia opozabilității față de terți, creditorul invocînd drepturi după anul 2012.

În continuare, referitor la solicitarea privind operarea modificărilor în registrul de publicitate, Colegiul reiterează că potrivit art. 439 alin. (1) din Cod civil, orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: - înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă,

inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către registrator; - s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu; - dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie; - înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situația juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

Totodată, potrivit alin. 2 al aceluiași articol, rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declarația nu s-a dat, prin hotărîre judecătorească irevocabilă. Reclamantul nu este ținut să demonstreze că titularul dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat nu a dat declarația.

Mai mult, potrivit. art. 3 din art. 439 din Cod civil rezultă că, dacă un soț este înregistrat în registru ca unic titular al dreptului înregistrat, la cererea celuilalt soț, cu consimțămîntul soțului înregistrat ca titular, în forma cerută de lege, se poate rectifica registrul, înregistrîndu-se dreptul comun în devălmășie sau, în condițiile legii, pe cote-părți asupra dreptului înregistrat al ambilor soți. Rectificarea se efectuează pe baza copiei legalizate a certificatului de căsătorie, dacă din conținutul acestuia, corelat cu situația juridică a acelui drept descrisă în registru, rezultă că dreptul înregistrat s-a dobîndit în timpul căsătoriei, iar conform legii acel drept nu urmează a fi atribuit la categoria bunurilor personale ale soțului în folosul căruia este înregistrat dreptul.

În prezenta speță, condițiile indicate în art. 439 din Codul civil nu sunt confirmate prin probe veridice. Mai mult, reclamantul/apelant n-a prezentat probe ce ar justifica respectarea consecutivității urmăririi bunurilor debitorului exact cum reclamă art. 90 alin.(2) Cod de executare.

Or, potrivit art. 90 alin.(1) Cod de executare, consecutivitatea urmăririi bunurilor debitorului poate fi stabilită, de comunul acord al părţilor în procedura de executare, ţinîndu-se cont de prioritatea intereselor creditorului.

Totodată, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul în care debitorul nu indică în ce consecutivitate solicită să fie urmărite bunurile sale, consecutivitatea va fi stabilită de creditor, în comun cu executorul judecătoresc, ţinîndu-se cont de următoarea consecutivitate:a) în primul rînd vor fi urmărite bunurile personale ale debitorului libere de gaj sau de ipotecă şi mijloacele băneşti; b) în al doilea rînd vor fi urmărite bunurile debitorului care se află în proprietate comună pe cote-părţi sau în devălmășie, libere de gaj sau de ipotecă; c) în al treilea rînd vor fi urmărite bunurile gajate sau ipotecate; d) în ultimul rînd va fi urmărit bunul imobil în care

domiciliază debitorul.

Concluzionează Colegiul că, în sensul art. 118, 122 CPC, n-au fost prezentate probe privind acțiunile întreprinse în ordinea statuată la art. 88 alin.(1) Cod de executare. Or, reclamantul/apelant urma să justifice prin probe că modalitățile de executare silită întreprinse în ordinea statuată la art. 74 Cod de executare n-au dat efecte și documentul executoriu din 07.02.2017 este imposibil de executat, întru asigurarea dreptului creditorului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO. Sau unica modalitatea de executare silită ar fi divizarea cotelor-părți ideale în proprietatea comună.

Astfel, art. 95 alin.(1) Cod de executare, prevede urmărirea unei cote-părţi din bunurile proprietate comună pe cote-părţi şi în devălmăşie, inclusiv a celor indivizibile, care se efectuează conform regulilor stabilite la art.553 din Codul civil.

Iar, conform art. 95 alin.(3) Cod de executare, la data întocmirii procesului-verbal de sechestrare sau la data primirii lui, debitorul este obligat să informeze executorul judecătoresc despre bunurile care sînt proprietate comună pe cote-părţi sau în devălmăşie, în caz contrar, debitorul este lipsit de dreptul de a contesta procesul-verbal invocînd această circumstanţă, iar prejudiciile rezultate din urmărirea bunului îi sînt opozabile.

Conform art. 88 alin.(1) Cod de executare, urmărirea bunurilor debitorului constă în sechestrarea, în ridicarea şi în vînzarea lor.

Astfel, Colegiul reține că, în prezenta speță lipsesc temeiuri prevăzute la normele de drept nominalizate pentru efectuarea modificărilor respective cu privire la stabilirea cotelor părți în Registrul bunurilor imobile, deținut de Agenția Servicii Publice, pretenția în cauză este una subsidiară cerinței de bază, și corect a fost respinsă.

Raportând circumstanțele stabilite din materialele cauzei și argumentele invocate în cererea de apel, la prevederile legale invocate, Colegiul civil consideră că cererea de apel este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate.

În conformitate cu art.131 din Codul de procedură civilă, explicațiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanțelor care le sînt cunoscute şi care au importanță în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În final, Colegiul consideră că, instanța de fond corect a determinat raportul juridic și corect a dispus respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Țîcu Serghei. Or, prin cererea de apel depusă, partea apelantă nu a prezentat probe în vederea combaterii constatărilor reținute de instanța de fond și emiterii unei hotărâri judecătorești diferită de cea contestată, argumentele invocate în cererea de apel sunt neîntemeiate și neprobate, iar pe cale de consecință, Colegiul judiciar

precizează netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarate, dat fiind faptul că, în susținerea acesteia, apelanta nu a adus niciun argument plauzibil, ori circumstanțele invocate în cererea de apel sunt combătute prin actele anexate la materialele cauzei și contravin prevederilor legale.

Ca urmare, în lipsa unor argumente coerente şi convingătoare, precum şi a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul conchide că, instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate şi a aplicat corect normele de drept material şi procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 ale Codului de procedură civilă.

Având în vedere că, hotărârea primei instanțe este justificată, iar aserțiunile invocate de către apelantă sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi a menține hotărârea instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Căpățînă Ion în interesele lui Țîcu Serghei.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 septembrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țîcu Serghei împotriva Țîmpeu Petru, Țîmpeu Galina, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, IP Cadastrul Bunurilor Imobile cu privire la delimitarea cotelor-părți ideale, stabilirea regimului juridic ca proprietate comună în devălmășie, a cotelor-părți ce aparțin coproprietarilor, operarea modificărilor în registrul de publicitate și compensarea cheltuielilor judiciare.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, judecătorul — Ruxanda Pulbere

Judecătorii — Roman Pascari

Ala Malîi